

اگر عاشق بوی چسب و بنزین هستید، بخوانید/ همه آنچه از علائم اختلال پیکا باید بدانید

علاقه مندی به بوییدن چسب مایع، نفس کشیدن عمیق درمحل پمپ بنزین و آرایشگاه‌ها در زمان استفاده از لاک می‌تواند زنگ خطر جدی ابتلا به نوعی اختلال روانی باشد که به تدریج پیشرفت می‌کند.

علاقه مندی به بوییدن چسب مایع، نفس کشیدن عمیق درمحل پمپ بنزین و آرایشگاه‌ها در زمان استفاده از لاک می‌تواند زنگ خطر جدی ابتلا به نوعی اختلال روانی باشد که به تدریج پیشرفت می‌کند. به گزارش خبرنگار حوزه کلینیک گروه علمی پزشکی باشگاه خبرنگاران جوان، علاقه مندی به بوییدن محصول‌های شیمیایی که بوی تند و قوی دارند یکی از اختلال‌های شایع در عصر کنونی است که بیشتر میان نوجوانان و به میزان کمتر میان بزرگسالان مشاهده می‌شود و نشان دهنده ابتلا به نوعی بیماری روانی است.

علائم اختلال پیکا را بشناسید

محققان علاقه مندی به بوییدن محصول‌های شیمیایی، چون لاک ناخن، خاک، بنزین، چسب مایع و حتی رنگ‌های روغنی را از طیف اختلال پیکا دسته بندی کرده اند.

افراد مبتلا به اختلال پیکا، به مصرف مواد غیرخوراکی علاقه مند هستند که دربرخی موارد سبب ابتلای آن‌ها به انواع بیماری‌ها و درموردی مرگ به دلیل مسمومیت خونی و خونریزی داخلی از اعضای بدن می‌شود.

اختلال پیکا در اثر نوعی جهش ژنتیکی به وجود می‌آید و بیشتر میان کودکان، زنان باردار و افراد دچار استرس غیرقابل کنترل مشاهده می‌شود، افراد در این حالت به مصرف مواد غیرخوراکی، چون تکه فلز، موی سرو بدن، چوب، صابون، پاک‌کن، دکمه لباس، آجر، شن، خاکستر سیگار، رنگ، چسب، گچ خاک، سنگ، پارچه و به طور کلی هر ماده که به آن کشش داشته باشند، می‌پردازند.

افزون بر خوردن مواد غیرخوراکی افراد مبتلا به اختلال پیکا امکان دارد به بوییدن مواد خوراکی و شیمیایی غیرعادی هم علاقه مند باشند.

بنا بر آمارها این اختلال در افراد مبتلا به مشکل‌های روانی، چون عقب ماندگی ذهنی، افراد دچار افسردگی، مبتلایان به وسواس اجباری کردن موی سر، مبتلایان به اسکیزوفرنی و مواردی از این دست بیشتر مشاهده می‌شود.

گاهی اوقات هم کمبود مواد مغذی در بدن، چون کمبود آهن یا روی و اثرگذاری آن بر بدن سبب علاقه مندی به مصرف مواد غیرخوراکی یا بوییدن مواد شیمیایی و مضر برای بدن می‌شود.

کارشناسان کمبود آهن را یکی از اصلی‌ترین دلایلی می‌دانند که سبب می‌شود برخی بانوان باردار به مصرف مواد غیر غذایی علاقه مند شوند.

اختلال پیکا معمولاً بین یک یا چند عضو خانواده مشاهده می‌شود و پزشک با مطالعه سابقه خانوادگی و بررسی عادت‌های رفتاری فرد می‌تواند این اختلال را در فرد شناسایی کند، انجام آزمایش خون هم می‌تواند وجود عفونت یا کمبود آهن و روی را در بدن مشخص کند و به این ترتیب با مصرف مکمل‌های دارویی و اصلاح رژیم خوراکی اختلال پیکا برطرف می‌شود.

گاهی اوقات فرد مبتلا به اختلال پیکا به دلیل مصرف مواد غیرخوراکی آلوده و حاوی مواد سمی نیاز به بستری در بیمارستان پیدا می‌کند.

نوع خاصی از وسواس اجباری کردن موی سر هم به نام سندرم راپونزل وجود دارد که در آن فرد مبتلا موهای کنده شدن را جویده و قورت می‌دهد که می‌تواند سبب ایجاد توده در معده، خونریزی معده و حتی مرگ در صورت تاخیر در درمان شود.

یکی از اشکال اختلال پیکا، علاقه مندی به بوییدن چسب مایع، بنزین و لاک ناخن و حتی خوردن آنهاست، این کار به دلیل افزایش ناگهانی جریان خون نوعی احساس شادی کوتاه مدت در فرد ایجاد می کند و البته پس از مدتی دچار احساس سردرد، تهوع، گیجی، تاری دید و مواردی از این دست خواهد شد.

این اختلال بین کودکان و نوجوانان به دلیل ارزانی و در دسترس بودن چسب برای انجام کار های مختلف هنری و مواردی ازاین دست بیش از دیگر گروه های سنی مشاهده می شود.

ازجمله دیگر آسیب های بوییدن چسب می توان بروز آسیب مغزی و مشکل های شدید تنفسی را نام برد، با بوییدن چسب، بدن دچار اختلال تنفسی می شود که اثر مستقیم بر عملکرد ریه ها می گذارد. این کار مانع از رسیدن میزان کافی اکسیژن به اندام های بدن می شود و به تدریج زمینه ساز ابتلای افراد به انواع بیماری های خطرناک می شود.

چسب مایع به ویژه آن دسته از چسب ها که شامل حلال های تولوئن و نفتالین هستند می توانند به عملکرد سیستم عصبی سلول های مغزی آسیب وارد کنند و حتی حالتی مشابه MS در افراد به وجود آورند.

ایجاد آریتمی قلبی هم یکی دیگر از عارضه های بوییدن چسب است که در مواردی می تواند منجر به سکته قلبی و حتی مرگ در افراد شود، از جمله دیگر عارضه های بوییدن چسب مایع می توان مواردی، چون ایجاد لکه های قرمز و کھیر روی بدن، سردرد، سرگیجه، تهوع و استفراغ، درد شکم، نوسانات خلقی، کاهش مهارت های فکری، تمرکز و توانایی تصمیم گیری، از دست دادن علاقه به فعالیت های روزانه، احساس بی حسی در دست و پا، سوزن سوزن شدن دست و پا، از دست دادن هماهنگی حرکت اعضای بدن، خستگی، از دست دادن شنوایی و از دست دادن سطح هوشیاری را نام برد.

درمان اختلال پیکا چیست؟

برای درمان این اختلال مراجعه به متخصص، شرکت درجلسه های مشاوره، یادگیری هنر و سرگرمی های جدید، رعایت رژیم خوراکی، انجام ورزش، شرکت درفعالیت های اجتماعی، ایجاد آرامش درمحیط خانواده، کمک به کودک دریادگیری درس های مدرسه و مواردی ازاین دست و در برخی موارد مصرف دارو های ضد استرس زیرنظر متخصص برای بازه استاندارد می تواند اثربخش باشد.

منبع: healthline